

dyr, men især alle Tjenestemænd maa være med til at skaffe Balance og holde paa Statsdrift, som de dog egentlig alle sammen er interesserede i at bevare. Jeg haaber derfor paa, at der maa kunne opnaas betydelige Besparelser ved Gennemførelsen af dette Lovforslag og ved de forskellige Regler, som administrativt udsendes fra Ministerierne, og jeg skal hermed anbefale Lovforslaget.

Dahl: Det er saa saare sjælden, at den højtærede Statsminister giver os, som hører til Oppositionen, Lejlighed til at rose ham. Det er mig derfor en Glæde at benytte den Lejlighed, som det foreliggende Lovforslag giver mig, til at udtale en behersket Ros overfor den højtærede Minister. Denne Anerkendelse gælder ikke dette, at Ministeren i Lovforslaget gør større eller mindre Skaar i den Indtægt, som Statstjenestemændene har haft, siden Lønningsloven af 1919 traadte i Kraft, Anerkendelsen gælder den Omstændighed, at den højtærede Minister har formaaet at tale sig til Rette med Tjenestemændenes Organisationer. Derpaa lægger jeg umaadelig stor Vægt. Følgen deraf er blevet, som det nu ogsaa er fremhævet af Ministeren og af den ærede foregaaende Taler, at det Lovforslag, som vi behandler, fremtræder med Tjenestemændenes Tilslutning. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister, ogsaa naar han senere i Tiden skal forhandle med Tjenestemændene, maa have en lignende heldig Haand og formaa at tale sig til Rette med dem. Jeg vil ogsaa haabe, naar nu dette Lovforslag, som om kort Tid sandsynligvis bliver Lov, skal føres ud i Livet, at da de Embedsmænd, som skal føre Loven ud i Livet, kan gøre dette i den bedste Forstaaelse med Statstjenestemændene.

Jeg vil udtale min Tilfredshed med, at Regeringen har respekteret Princippet 8 Timers Arbejdsdagen for Statstjenestemændene. Der var efter forskellige Udtalelser, navnlig efter at Postsparekommissionen havde afgivet sin Betænkning, nogen Grund til at frygte for, at dette ikke vilde blive Tilfældet. Denne Frygt har altsaa vist sig at være ugrundet, og jeg tror nok, man kan sige, at naar dette Lovforslag bliver til Lov, har Princippet om den 8 Timers effektive Arbejdsdag vundet i Styrke for Tjenestemændenes Vedkommende. Dette hilser jeg med Glæde. Men for øvrigt tror jeg, at Lovforslaget, naar det bliver til Lov og Loven bliver

ført ud i Livet, vil berede den højtærede Minister adskillige Skuffelser. Det er, som det jo allerede er blevet fremhævet her i Dag, blevet udtalt i Folketinget, at Besparelserne formentlig ikke vil blive saa store, som de er anslaaet til. Skulde den højtærede Finansminister faa saadanne Skuffelser, skal jeg i hvert Fald ikke kritisere ham stærkt i den Anledning; vi er forberedt paa, at det vil finde Sted.

Overfor Venstres Ordfører (Ejsing) vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Han talte om, at der var gaaet adskillige Rygter om Forstaaelsen af Begrebet „Overarbejdspenge“ for Tjenestemændenes Vedkommende, at i adskillige Tilfælde disse Arbejdspenge endogsaa var større end selve Lønningen, men han tilføjede, efter at han havde gengivet disse Rygter: Jeg skal dog ikke sige noget om, hvorvidt de passer. Men naar den ærede Ordfører for Venstre ikke kan sige noget om, hvorvidt disse Rygter passer, synes jeg egentlig, det havde været rigtigt slet ikke at omtale dem ved denne Lejlighed.

Endvidere udtalte den ærede Ordfører for Venstre, at Statsvirksomhederne jo helst skulde svare sig, og han rettede en indtrængende Opfordring til alle om at stræbe hen derimod. Han nævnte baade Generaldirektørerne og Stationsforstanderne, ja, gik helt ned til de laveste Tjenestemænd, men han glemte, synes jeg, at rette Opfordringen til en bestemt Statstjenestemand, nemlig den Mand, som staar i Spidsen for det alt sammen: selve Ministeren for offentlige Arbejder. Det er dog ganske forkert at ville give — det er der vel heller ingen, der gør — Statstjenestemændene Skylden for det store Underskud, hvormed Statsvirksomhederne arbejder; Underskuddets Størrelse — det ved vi alle — beror for en stor Del paa uheldige Dispositioner, for hvilke den højtærede Trafikminister har Ansvaret. Dette forekommer det mig ogsaa, der er Grund til at fremhæve, naar det bliver fremhævet, at alle andre skal gøre, hvad der staar i deres Magt for at bringe Balance til Veje. Ved de Indrømmelser, Statstjenestemændene har gjort i Kommissionen og under Forhandlingerne med Finansministeren, har de vist deres gode Villie og ydet deres Bidrag dertil. Det er at haabe, at der saa ogsaa fra anden Side vil blive taget Hensyn dertil.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse i det høje Ting.